



זוהר היומי

זוהר שמות – דף רס"ה ע"א

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ווי לאַינזון דַמַתְעָרִי לְהָאִי סְטָרָא בִישָׁא, וְלֹא נְטָרִי פּוּמִיָּהּ וְלִישְׁנָהּוֹן, וְלֹא חֲשָׁשִׁי עַל דָּא, וְלֹא יִדְעִי דְהָא בְּאַתְעָרוּ דְלִתְתָּא, תְּלִיָא אַתְעָרוּ דְלַעֲלָא, בֵּין לְטַב בֵּין לְבִישׁ.

תרגום לעברית

תַּחַת אֱלוֹי יֵשׁ רוּחַ אַחַת שְׁעוּמָדָת עַל כָּל אוֹתָם בְּעָלִי לְשׁוֹן הָרַע, שְׁכַשְׁמַתְעוֹרָרִים אֲנָשִׁים בְּלִשְׁוֹן הָרַע, אוֹ שְׁאוֹתוֹ אָדָם שְׁמַתְעוֹרָר בְּלִשְׁוֹן הָרַע, אַז מַתְעוֹרָרֶת הָרוּחַ הָרַעָה הַזֶּה הַטְּמָאָה שְׁלִמְעָלָה שְׁנִקְרָאת סְכִסִּיכָ"א. וְהִיא שׁוֹרָה עַל אוֹתָהּ הַתְעוֹרָרוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע שֶׁהַתְחִילוּ בָּהּ בְּנֵי אָדָם, וְהוּא נִכְנָס לְמַעְלָה, וְגוֹרֵם בְּאוֹתָהּ הַתְעוֹרָרוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הָרַע מוֹת וְחָרֵב וְהָרֵג בְּעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם שְׁמַתְעוֹרָרִים אֶת הַצַּד הָרַע הַזֶּה וְאֵין שׁוֹמְרִים פִּיָּהֶם וְלִשְׁוֹנָם, וְלֹא חוֹשְׁשִׁים עַל כָּךְ, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהָרִי בְּהַתְעוֹרָרוֹת שְׁלִמְטָה תְּלוּיָהּ הַהַתְעוֹרָרוֹת שְׁלִמְעָלָה, בֵּין לְטוֹב בֵּין לְרַע.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, כִּד הָאִי אַתְעָרוּ דְלִישְׁנָא בִישָׁא אַתְעָר לְתַתָּא, כְּדִין הָאִי נַחֲשׁ עֲקָלְתוֹן, סְלִיק קְשָׁקְשׁוּי, וְאוֹקִים לוֹן בְּסְלִיקוֹ, וְאַתְעָר מִרִישָׁא עַד רַגְלוֹי. וְכִד קְשָׁקְשׁוּי סְלִיקוֹ וּמַתְעָרִי, כְּדִין כָּל גּוּפָא אַתְעָר. קְשָׁקְשׁוּי, אֵלִין אֵינּוֹן כָּל גְּרִדְיָנִי נִימוּסִין דְלָבֵר.

בא וראה, כשהתעוררות לשון הרע הזו מתעוררת למטה, אזי הנחש העקלתון הזה מעלה את קשקשיו ומעמיד אותם בעליה, ומתעורר מראשו עד רגליו. וכשקשקשיו עולים ומתעוררים, אזי כל הגוף מתעורר. קשקשיו, אלו הם כל אותם שומרי החקים שבחוץ.

טקסט הזוהר

וכלהו מתערי ואחדין בההוא מלה בישא, ומתערי לגבי ההוא (ישעיה כז) נחש בריח, כדין כל גופא בישא, אתער מרישיה ועד רגליו, בכל הני היכלין דקאמרון. וכל אינון קשקשין בההוא גלדא, נחתין לתתא, וההוא גלדא אתפשט מניה ונחית לתתא. וגופא סליק, ואתער למהוי דלטורא לעילא.

תרגום לעברית

וכלם מתעוררים ואוחזים באותו דבר רע, ומעוררים אצל אותו נחש בריח (ישעיה כז). אזי כל הגוף הרע מתעורר מראשו ועד רגליו בכל ההיכלות הללו שאמרנו, וכל אותם קשקשים שבאותו עור יורדים למטה, ואותו עור מתפשט ממנו ויורד למטה. והגוף עולה, ומתעורר להיות מלשין למעלה.

טקסט הזוהר

תא חזי, אף על גב דזמנא קביעא איהו, לכל חוין דעלמא, לאתפשטא משכא דלהון, לא מתפשטי, אלא בזמנא דמתערי בלישנא בישא לתתא, וכדין אתער ההוא רוחא (נ"א חויא) בישא לעילא, ופשט משכיה וקשקשוי מניה. דא סליק, ודא נחית, וקשאי עליה ההוא אתפשטותא דקשקשוי במשכיה מכלא. מאי טעמא. בגין דאתפרש מזווגיה. דאלמלא הוה כלא בחבורא חדא, לא יכלין עלמין למסבל לון, וכלא בגין אתערותא דלישנא בישא דלתתא.

בא וראה, אף על גב שזמן קבוע הוא לכל הנחשים של העולם לפשט את עורם, אינם מתפשטים אלא בזמן שמתעוררים בלשון הרע למטה, ואז מתעורר אותו הרוח (הגחש) הרע למעלה, ופושט את עורו ואת קשקשיו ממנו. זה עולה וזה יורד. וקשה עליו אותה הפשטת הקשקשים מעורו מהכל. מה הטעם? משום שנפרד מזווגו. שאמלא היה הכל בחבור אחד, לא יכלו העולמות לסבל אותם, והכל משום ההתעוררות של לשון הרע שלמטה.

טקסט הזוהר

וכד חז"ל דלתתא מתפשטי מההוא משכא, כדין כל חד וחד יחיב קלא, ואתער לכמה חז"ל דקיימי בההוא אתר, דאקרי בור, דתמן כמה נחשין קיימין. וכלהו דלטורין, לאתערא להאי חז"א רבא, למיהוי דלטורא על עלמא. וכלא בגין האי אתערו דלישנא בישא, כד קיימא אתערותא דיליה לתתא.

תרגום לעברית

וכשהנחשים שלמטה מתפשטות מאותו העור, אזי כל אחת ואחת נותנת קול, ומעוררת כמה נחשים שעומדות באותו מקום, שנקרא בור, ששם קיימים כמה נחשים. וכלם מלשינים לעורר את הנחש הגדול הזה להיות מלשין על העולם, והכל משום ההתעוררות הזו של לשון הרע, כשקיימת התעוררות שלו למטה.

טקסט הזוהר

כגוונא דא, מאן דלעי באורייתא, כמה אינון דאקרון לשון הקדש, דמתחברין ואתערי אתערותא, לההוא אתר דאקרי לשון הקדש. לשון מההוא קדש דלעילא. וכמה קדושות וקדושים מתעריין מכל סטריין. ופאה חולקיהון דצדיקייא, אינון דגרימי לאתערא קדושים לעילא ולתתא, קדושה דלעילא וקדושה דלתתא.

כמו כן מי שלומד תורה, כמה הם שנקראים לשון הקדש, שמתחברים ומעירים התעוררות לאותו מקום שנקרא לשון הקדש. לשון מאותו קדש שלמעלה. וכמה קדשות וקדושים מתעוררים מכל הצדדים. אשרי חלקם של הצדיקים, אותם שגורמים לעורר קדשות למעלה ולמטה, קדשה שלמעלה וקדשה שלמטה.

טקסט הזהר

ועל דא כתיב, (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדושים. והתקדשתם: אלו מים ראשונים. ואינון אתקרון מיין עלאין. והייתם קדושים: אלין מיין תתאין, ואקרון מים אחרונים. ומזון באמצע, בין מים ראשונים למים אחרונים. ועל דא מזון, לאו איהו במים אחרונים, אלא במים ראשונים. מים ראשונים מעילא דמזונא תליא ביה. ולא במים אחרונים. ורזא לקדישי עליונין אתיהיב. זכאה חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

ועל זה כתוב, (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדשים. והתקדשתם - אלו מים ראשונים. והם נקראים מים עליונים. והייתם קדשים - אלו המים התחתונים, ונקראו מים אחרונים. ומזון באמצע, בין מים ראשונים למים אחרונים. ועל זה מזון אינו במים אחרונים, אלא במים ראשונים. מים הראשונים ממצלה, שהמזון תלוי בו, ולא במים אחרונים. והסוד נתן לקדושים עליונים. אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזהר

היכלא רביעאה. היכלא דא, איהו דאקרי (ז' ע"א) חוב"ה. ודא איהו (תהלים מ) טיט היוז, לקבל שמא אחרא דאקרי אבן מכשול, וכלא חד. איהו חוב"ה, בגין דתמן קיימי כל חובי דעלמא, אכרעותא דחובין.

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה הוא נקרא חוב'ה. וזהו (תהלים מ) טיט הינו, כנגד שם אחר שנקרא אבן מכשול, והכל אחד. הוא חוב'ה, משום ששם קימים כל חטאי העולם, הכרעת החטאים.

טקסט הזהר

בגין דכד חבאן בני נשא, כל אינון גרדיני נימוסין, נטלין אינון חובין, ומנחי לון בהאי היכלא דאקרי חובה. וכל זכין דעלמא, כללו מלאכין קדישין דממנו על זכוון דעלמא, כללו נטלי לאינון זכוון, ואוקמי לון בהיכלא רביעא דאקרי זכות, ותמן קיימי זכוון דבני נשא. וחובין קיימי בהיכלא אחרא, דאקרי חובה. ואתקלו פחדא ביומא דראש השנה כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ולבתר דאכרעו זכין, או חובין, לסטרא דא, או לסטרא דא, הכי נצח.

תרגום לעברית

משום שכאשר חוטאים בני אדם, כל אלו שומרי החקים לוקחים אותם החטאים ומניחים אותם בהיכל הזה שנקרא חובה. וכל זכיות העולם, כל המלאכים הקדושים שממנים על זכיות העולם, כלם נוטלים את אותן הזכיות, ומעמידים אותן בהיכל הרביעי שנקרא זכות, ושם עומדות זכיות בני אדם, והחטאים עומדים בהיכל אחר שנקרא חובה. ונשקלים כאחד ביום של ראש השנה, כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ואחר שהכריעו הזכיות או החובות לצד זה או לצד זה, כך מנצח.

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כַּד מִתְעַרְיָן אֱלִין תַּרְיָן סְטָרִין, זְכוּת וְחוּבָה. וּבְהוּ תַלְיָין חַיִּים וּמָוֶת. אִי זְכִיָּין אַכְרְעוּ, לְסִטְרָא דָּא דְאַקְרִי זְכוּת, אַכְתּוּב בְּרַ נָשׁ בְּהֵוָּא סְטָרָא דְאַקְרִי חַיִּים.

וְעַל זֶה, בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים שְׁנֵי הַצְדָּדִים הֶלְלוּ, זְכוּת וְחוּבָה, וּבָהֶם תַּלְוִיִּים חַיִּים וּמָוֶת - אִם הַזְכִּיּוֹת הִכְרִיעוּ לְצַד הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, נִכְתָּב הָאָדָם בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁנִּקְרָא חַיִּים. מִשּׁוּם שֶׁשְׁנֵי הַצְדָּדִים הֶלְלוּ עוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ יוֹם, זֶה בְּצַד זֶה וְזֶה בְּצַד זֶה. אִם זֹכָה אוֹתוֹ אָדָם וְנִצָּחוּ אוֹתָן זְכִיּוֹת, הָרִי נִכְתָּב אוֹתוֹ אָדָם לְחַיִּים, מִשּׁוּם שֶׁאֲחִזּוּ בּוֹ הַצַּד הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, וְהַחַיִּים אֲחִזּוּ בּוֹ, וְאוֹמֵר: זֶה שְׁלִי הוּא, וְשְׁלִי הִיא. וְאִזּוּ נִכְתָּב אוֹתוֹ אָדָם לְחַיִּים (וְנִכְתָּב שֶׁהוּא שֶׁלוֹ).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.